

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

De Iulij III. obitu, & de Marcelli II. in Ignatium nostrosque beneuolentia.
Cap. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

tis legitima ostendunt: obsequium sibi adire et puer-
 mos adiuuandos expostulant. Quae cum nulla ipsorum
 culpa ab Archiepiscopo acta esse conuenit: cum duntaxat
 exitum habuit res, ut de Regij consilij decreto, & sacri
 tificis obiurgatione, Archiepiscopus edicta praeter-
 re, nostrisque omni molestia atque ignominia liberare
 coactus sit. Quae res laetitiam bonis omnibus multo
 maiorem, quo magis de nostra exillimatione a terra
 solliciti fuerant. Atque haud ita multo post, Archiepiscopo
 vita functo, nostri à Toletana ciuitate deique trans-
 lati, & in ijs ipsis aedibus publicè collocati sunt. Ad
 Archiepiscopus paulo ante ceticis quibusdam adhibe-
 uerat, ut ab ijs qui diuinam providentiam ex terrarum
 manarum euentis obseruant, non sine causa amandus
 sum fuerit, omnes tanti Praesulis in Societatem ingressi
 & conatus eò deniq; recidisse, ut cum maxime eos
 opinionis errore deceptus, ex vniuersa Hispania pul-
 cuperet, tunc ipsum in sua Toletana metropoli coram
 illis extrueret, ornareque. Eiusmodi fuit, quae Hispa-
 niensis illius procellae transitus. Ac pari felicitate
 quoque prouincijs coortae in nos tempellus, quae
 nitate prudentiaque sedate sunt: ac Dei beneficij
 fere Societas maiora in dies incrementa capere.

*De Iulij III. obitu; & de Marcelli II. a Ignatio
 nostrisque beneuolentia.*

Cap. XXII.

INTER haec Iulius ante Pontificatus
 quinto demoritur: cui Marcellus
 nis Politianus ingenti potentia
 nium gaudio successus est. Quis
 nim erat spei de publicis rebus
 otum eius Pontificatus auspicio
 sponderant. Ad hunc legatum
 teri familiaritate cum adorandi & gratulandi
 nisset, ardè amplexatus hominem Pontificem, & cum
 me exosculatus, multa cū eo inambulans de Italia

hanc propagatione, de que restituenda Ecclesiastica disciplina serio contulit: atque ob id ipsum nonnullos ab eo petijt viros, quos haberet apud se consilij causa. Ceterum in primis dilexit Iacobum Lainem, & Martinum Olaium, quorum videlicet vtriusque virtutem ac sapientiam optime nouerat. nam de Francisco Xauerio, cuius fama, rebusque gestis valde permouebatur, iam antea exorauerat, vt illum omnino Romam ex India reuocaret: quod tanti viri videndi, tuendique in eius amplexum miro quoda desiderio tenebatur. quinetiam nostros quotquot ea tempestate Romae versabantur, ad se in palatium adduci iusserat: quod hasce copias recensere, & singulos coram quasi bonus Imperator milites vellet inspicere. denique multis de nostra Societate verbis vltro citroque habitis: Tu bellatores, inquit Pontifex, conuice; nos vicemur. Cum ab eo congressu, alijsque deinde colloquijs factus admodum discessisset Ignatius, & optima spe Societatem impleisset, breui ea laetitia cunctis euauit. siquidem Marcellus altero & vicesimo die quam Pontifex declaratus fuerat, febre extinctus; ingenti omnium lacu Christianam rempublicam orbam ac debilitatam reliquit.

Ignatij obitus. Cap. XXIII.

SVCESSIT Marcello Paulus eo nomine quartus, qui cum propter nonnullas interpositas offensiones acerrimus nostri ordinis inimicus fore putaretur, hominum opinionem longe fellit. Nam & in Ignatium ipsum, cunctis admirantibus, perhonorificum sese cepit, & Societate multis rebus decorauit, auxitque; & multorum hominum opera maximis in rebus Ecclesiae plurimum usus est: & de fundando collegio seu academia, quam Vrbe Ignatius magno reipublice Christiane bono inuenerat, serio cogitauit. Hunc Pontificem inter & Philippum Catholicum Regem exorto graui & periculo bello, quod breui deinde compositum est; cuncta succuri, compleri armaus Vrbs: tympanorum, ac tormen-